

Nepožádáš

Zadák se v americkém fotbalu považuje za vedoucího hráče. Když nepočítáme kouče, pak je jistě nejvlivnější osobností týmu. Můj oblíbený tým amerického fotbalu jsou Dalští kovbojové. V 70. letech byl jejich zadákem křesťan Roger Staubach. Jejich koučem byl Tom Landry. Shodou okolností také on byl křesťan. Staubach a kovbojové vyhráli světový pohár v sedmdesátém prvním. Ale před vítězstvím Staubach přiznal problém. Jako zadák týmu chtěl rozhodovat jak bude fungovat ofenzíva. Naneštěstí pro něj to skončilo jinak. Byl to kouč Landry, kdo rozhodl strategii ofenzívy. Řekl Rogerovi, co má dělat v každé situaci. Přestože Roger považoval Landryho za fotbalového génia, pýcha vedla Rogera k tomu, aby chtěl dělat více rozhodnutí. Roger Staubach později řekl: “Byla to otázka poslušnosti. Když jsem se naučil poslouchat, následovala harmonie, naplnění a vítězství.”

Je to právě téma poslušnosti, o kterém bych chtěl dnes mluvit. Jak můžeme být poslušní? A pokud nejsme, proč ne? Není to náhodou pýcha v nás, tak jako to bylo v případě Rogera? Jak to, že poslušnost znamená vítězství? Když jsem si připravoval toto kázání, ptal jsem se Boha, co chce, abych řekl. Jaký přístup k tématu mám zvolit? Nebyl jsem si zrovna dvakrát jistý. Mluvíme o desateru. Můžeme zvolit několik úhlů pohledu na desatero. Možná se můžeme jednoduše podívat na každé jedno přikázání “nezabiješ”, “nezcizoložíš”, “nepokradeš”, atd. A mluvit o doslovném významu. Nikoho doslovně nezabíjej a doslovně nikomu nic nekrad'. A přestože je to naprostá pravda, že bychom neměli tyto věci dělat, jak nám to pomůže - myslím průměrnému člověku? Nemyslím, že nikdo z nás doslova spáchal vraždu. Takže tento doslovný přístup nám nepomůže.

Možná bychom se mohli podívat na každé jedno přikázání z hlediska aplikace průměrného člověka. Co pro tebe a pro mě znamená nespáchat vraždu? Myslím, že právě tohle dělal Ježíš v kázání na hoře.

V Matoušovi 5. kapitole čteme několikrát, jak Ježíš říká: “slyšeli jste, že bylo řečeno” a pak přidává slova k desateru. Na příklad, V Matoušovi 5,21-26, Ježíš mluví o desateru: “nezabiješ”, ale dělá toto přikázání relevantní pro nás. Říká ve verši 22: “Já však vám pravím... že každý kdo se hněvá na svého bratra, bude souzen” Ok. Hněv je něco, čemu rozumíme. Znovu ve verších 27-30 Ježíš mluví o cizoložství. Ve verši 28 říká, “Ale já vám pravím, kdokoliv se podívá na ženu chtivě už spáchal cizoložství s touto ženou ve svém srdci” Dobrá. Tomu rozumíme.

Ale vidíte, co Ježíš udělal? Farizejové a židovští vedoucí mysleli, že jednoduše doslovné poslouchání zákona stačí. Ježíš říká, že to nechápete. Je to mnohem hlubší než to. Desatero zasahuje naše srdce. Zasahuje naše centrum, naši přirozenost. Nejsou to jen přikázání, která mluví o našem vnějším chování, ale ukazují co je v nás, v našem srdci, protože je to naše srdce, ze kterého pochází zlo. (Mt 15,19-20). Takže Ježíš ustanovuje nový pohled na Desatero přikázání. Je to přístup, podle kterého je příšerně těžké poslechnout, zvláště když se podíváme do Matouše 5,48, “budte proto svatí, jako je svatý váš nebeský Otec”. Takže naší měřicí čarou je dokonalost. Raději bys neměl mít žádostivost ve svém srdci, jinak nespácháš cizoložství. Neměl bys raději mít zlost nebo nevraživost proti bratrovi, jinak jsi už spáchal vraždu. Dokonalost je to, co Bůh očekává.

Díky Bohu, když věříš Ježíši jako Spasiteli, Jeho dokonalost a Jeho spravedlnost jsou nám dány a tak nás vidí Bůh. Bůh nás vidí očima Krista. Petr se toho dotkl minulý týden, zdůraznil, že už nejsme otroci hříchu. Pavel říká v Římanům 3,20, “Proto nikdo nebude prohlášen za spravedlivého v jeho vlastních očích poslušností zákona; místo toho skrze zákon si jsme vědomi našeho hříchu”. Jak Pavel říká na jiném místě v Římanům, “kdyby zákon nikdy neřekl 'nebudeš žádostivý', pak bychom nevěděli, že je to problém. Ale protože zákon řekl, že je to

špatné, hřích žádostivosti je problém. Jako věřící v Krista už nejsi pod mocí hříchu. Kristus tě vyvedl z otroctví. Chval Pána za tuto úžasnou zprávu. Tohle nás ale vrací k otázce vztahu Desatera k našemu životu. Jaký máme mít tedy vztah k Desateru?

To už jsme ale naznačili v Kristově díle, takže nejsme pod mocí hříchu. Zákon nás nemůže vykoupit. Máme tedy opustit Desatero? Máme říct, že už pro nás neplatí Desatero? A tím nemyslím jen doslovnou interpretaci. Ale dokonce to, co Ježíš řekl v Matouši 5. kapitole, by pro nás také neplatilo, protože již přece nejsme pod mocí zákona. Je tedy v pořádku mít hněv v našem srdci? Je ok tajně závidět kamarádovi dům, jeho peníze a auto? Proč by na tom mělo záležet, když Boží láska a milost přikrývá náš hřích? Možná je ale pro nás ještě třetí cesta.

Z tohoto důvodu se chci s vámi podívat na text Matouše 19,16-22. Zde nacházíme výkladový klíč k otázce proč posloucháme a jak máme rozumět těmto přikázáním pro náš život. V této pasáži čteme o bohatém mládenci, který přichází k Ježíšovi. Ptá se ho na jednoduchou otázku: “jaký dobrý skutek mám udělat, abych získal věčný život?” Jinými slovy, které přikázání musím dodržovat, abych se dostal do nebe? A Ježíš si hraje s tímto člověkem. Říká, “ano, víš, že zákon říká, že nemáš vraždit, nemáš krást, nemáš páchat cizoložství atd.” A ten mládenec říká: “no, to přece nedělám”. Jinými slovy, doslova dodržuje zákon. Skutečně jsem nikoho nezabil, doslova nelžu. Pak ho Ježíš raní přímo u srdce. Říká mu: “jdi a prodej všechno, co máš, pak přijď a následuj mě.” A co pak tento mladík udělal? Řekl, “ok. Dej mi týden, Ježíši a já se vrátím”. Ne, mládenec odešel smutný, protože nebych ochotný se vzdát něčeho, na čem mu záleželo než na Bohu. Nebyl ochotný se vzdát svých peněz. To se dotýká druhého bodu, kterého jsme se dotkli krátce v kázání na hoře. Když přijde Desatero, poslušnost je otázkou srdce a ne tolik poslušnosti příkazu.

Tady v této pasáži vidíme proč máme poslouchat. Později v Matoušovi 19 Petr říká Ježíšovi, že on a další učedníci opustili všechno, aby Ježíše následovali. Nebylo jako ten bohatý mladík, který nemohl dát Boha na první místo před peníze. Co je k tomu vedlo? V další části Písma, v Lukášovi 10. kapitole, čteme podobenství O dobrém Samařanovi. Je to muž nenáviděný Židy a tento Samařan nachází jiného Žida, jak leží na zemi a umírá, protože byl zbitý a přepadený. Aby mu pomohl, Samařan obětuje své peníze, svůj čas a svou pýchu, riskuje ztrapnění se, když pomáhá nepříteli. Co ho k tomu vedlo? Odpověď je láska. Láska nás vede k poslušnosti. Proč jinak by Ježíš shrnul celý zákon jako lásku? V Matoušovi 22,34-40 se Ježíše ptají, "Co je největší přikázání?" To zní podobně jako otázka mladíka. Ježíš odpovídá: "miluj svého Boha celým srdcem, celou duší a celou svou myslí". A pak říká: "druhé přikázání je jako to první: 'miluj bližního jako sebe samého'".

Posloucháme Boží zákon, jeho příkazy, protože milujeme Boha. Ne protože mu něco dlužíme nebo protože chceme vypadat více spravedliví. A ne proto, že chceme být hodně morálními lidmi. Byli jsme osvobozeni od tohoto způsobu myšlení. Protože teď žijeme z moci Duchat Svatého, jsme svobodni od přemýšlení, že si potřebujeme Boží lásku zasloužit poslušností zákona. Místo toho, posloucháme, protože Boha milujeme. Jsme rádi, že nás osvobodil od moci hříchu. Milujeme Boha, protože nám dal svého Syna. Milujeme Boha, protože nám dal plnost života. Milujeme Boha, protože nám dal životní plán a smysl života. Milujeme Ho, protože On skutečně, opravdově a hluboce naslouchá, když k Němu mluvíme. Milujeme Boha, protože máme budoucnost a naději. A teď uvažte, když někoho miluješ, děláš pro něj nebo pro ní věci, nasloucháš a slyšíš. Ne protože musíš, ale protože chceš. Je to proto, že hluboce toužíš poslouchat.

Teď když jsme si ujasnili, že poslušnost je z lásky, jak tyto konkrétní příkazy fungují v našem životě? Jak “nezabiješ” aplikujeme v našem životě? Jak “cti svého otce a matku”? Zkrátka, Ježíš řekl, že největším přikázáním je milovat Boha se vším co máme - srdcem, duší a myslí. Mohl bys říct, že toto shrnuje prvních čtyři přikázání Desatera: nemáme mít jiné bohy, žádné modly, nezneužívat jméno Boží a zachovávat den odpočinku. Ježíš řekl, že druhé největší přikázání je milovat druhé jako sám sebe. Když se pak podíváš na zbylých šest přikázání, zabývají se vztahy s ostatními. Nezabijíš, necizoložíš, nekradeš, nelžeš, nezávidíš, ctíš táto a mámu.

Tohle je odpověď na první čtveřici, naše láska nás vede k poslušnosti druhým. Někdo moudrý řekl, že bychom neměli vidět naše vztahy horizontálně, ale vertikálně. Jinými slovy, vidím lidi Božíma očima – dítě milované Bohem. Přistupuji k druhým s láskou, milostí a milosrdenstvím, protože to je způsob, jak Bůh jedná s námi. Chci to nejlepší pro druhé, protože to je to, co chce Bůh pro mě. Jak vidíš, vztah lze vidět vždy z Boží perspektivy a ne z mojí. Když se dívám na vztah z mojí perspektivy, výsledek není moc dobrý. Dostávám se k pýše, sobectví, nenasytnosti, žádostivosti, zlosti a frustraci.

Když se podíváme na přikázání “cti svého otce a matku”, můžeme se zeptat, jak to máme dělat? Víme, že Bůh zakládá všechnu autoritu na této zemi. Když se díváme na stvoření, také vidíme, že Bůh je pořádkumilovným Bohem. Stvořil věci s určitým účelem. Když je tento účel pro rodinu naučit nás poslouchat mámu a táti, abychom dospěli. Když vidíme vztahy s rodiči Božíma očima, uvědomujeme si, že Bůh nad námi stvořil autoritu, ctíme rodiče a respektujeme je, stejně jako ctíme a respektujeme autoritu našeho nebeského Otce.

Když se podíváme na přikázání “nebudeš křivě svědčit nebo nebudeš lhát”, co s tím uděláme? Víme z Písma, že Bůh je Pravda – Ježíš řekl, že je Pravda, v něm není nic lživého. Když milujeme Boha z celého srdce, duše a mysli, toužíme být více jako Kristus. Toužíme odrážet více Kristovu přirozenost. Toto poselství je napsána napříč Novým zákonem. Proto, úsilí poslouchat Boha znamená odrážet slávu Krista v našem životě.

Když se podíváme na přikázání: “nezcizoložíš”, co s tím? Víme z Písma, že Bůh je věrný k nám. Když tedy Pavel píše o manželství, říká, že muži mají milovat své ženy jako Kristus se obětoval pro nás svou věrnou láskou pro Církev. A ženy se mají podřizovat autoritě manžela, jako se podřizují Boží autoritě. Ne protože je to má ponižovat a utlačovat, ale protože je to Boží plán. Obojí role v manželství mají odrážet Boží slávu a Jeho lásku k nám. Necizoložíme, protože chceme být věrní jako Bůh je věrný a chceme odrážet Boží lásku k druhým.

Když přemýšlíš nad Desaterem a Petr v tom bude pokračovat příští týden, zvaž Desatero ve světle vztahu s Bohem skrze Ježíše Krista. Poslouchej Desatero z lásky k Bohu. Poslochej Desatero, abys odrážel Boží slávu, majestát a svatost. Nepřemýšlej nad nimi “já nesmím zcizoložit nebo vraždit nebo lhát”, ale raději “já nemusím dělat tyto věci, protože mě Bůh miluje a já miluji Boha.” Amen.